

Nasljednik ministra Linića, gospodin Lalovac me je iznenadio. Naprosto nisam vjerovao da će se u ovom sazivu Vlade razmatrati porez na dohodak. Neki najavljene promjene smatraju reformskim zahvatom. Međutim, obrazloženje ministra Lalovca mi ukazuje da je više riječ o potrebi trenutka nego o reformskom zahvatu.

U svojoj knjizi (2009): „Porezna reforma i hrvatska kriza“, pored ostalog sam se zalagao za promjene poreza na dohodak. Kratko rečeno umjesto dosadašnjih 2.200 tisuća kuna predlažem neoporezivi dio od 5.000 kuna. Porezni razredi bili bi kako slijedi:

- 5.000 – 15.000 - 10%

- 15.001 – 30.000 – 20%, te

- više od 30.001 - 30%. Obrazloženje zainteresirani čitatelj može naći u mojoj knjizi, odnosno u radovima koje sam objavio u časopisu Ekonomija/Economics.

I dalje ostajem kod mog prijedloga. Može se reći, da je namjera ove Vlade da dugoročno, putem iteracija, oporezivanje dohotka približi mome prijedlogu. Tada bi bilo potrebno da ministar Lalovac to jasno kaže što bi, sa svoje strane, bila snažna poruka kako napuštamo isključivo fiskalnu funkciju poreznog sustava. Možda se to dogodi narednih dana, tko zna.

Ono što me zabrinjava jest argumentacija koju iznosi Vlada predlagajući izmjene poreza na dohodak. Vlada smatra da su promjene poreza na dohodak nužne kako bi se dinamizirala potrošnja građana. Ta mi izjava ne djeluje uvjerljivo, to tim više što gotovo više od 320 tisuća građana ima blokirane račune sa nešto manje od 29 milijardi kuna. Naprosto nije realno da će povećanje neto plaće od nekoliko stotina kuna povratiti optimizam građanima i dinamizirajući potrošnju riješiti ove naše gospodarske probleme. Međutim, ni to nije problem. Problem je što ministar Lalovac nije kazao, a morao je, da su promjene poreza na dohodak nužne jer želimo pomoći poduzetnicima da zadrže radna mjesta i upravo zato smanjujemo poreznu presiju. Naime, kao što je znano smanjenje izravnih poreza, upravo se o tome radi, povećava konkurentnost nacionalnog gospodarstva. Problem hrvatskog gospodarstva je u niskoj razini proizvodnje i visokoj stopi nezaposlenosti. Ova gospodarska aktivnost ne dozvoljava (sic!) rast

osobne potrošnje ma kako ona niska bila. Gospodarska aktivnost i zaposlenost je pitanje svih pitanja.

U odnosu na prijedlog Vlade zalažem se da Vlada poveća neoporeziv dio bar na 3.000 kuna jer će na taj način dati najveći, u ovom teškom financijskom trenutku, doprinos kako bi se zaustavio daljnji rast nezaposlenosti. Ovo nikako ne znači da nije potrebno pomaknuti porezne razrede. Ovo znači da između smnjenja porezne presije niskih i viših dohodaka ja preporučam maksimalno preferiranje socijalne funkcije poreza. Konačno i oni s višim dohocima tim će nešto dobiti. Nije dobro u ovim teškim trenucima u kojima se nalazi Lijepa naša preferirati građane veće kupovne snage.